

Chor *Magestuós* *S. mf*

Vibrant *rall.* *Més moou*

De l'ex-cel-sa Com-na-ny-i-a gran Fun-da-dor no-stre cor en vos con-fi-a Sant Ig-na-si i us en-vi-a l'him-ne ardent del seu a-mor *rit. un po.* *a tempo* D'en-tre el mi-li-tar bu-lli-ci i les glo-ries de la te-rra a més al-ta i no-ble que-rae! Se-nyor us es-co-llí la fe-ri-da que us col-pí fou co-menç d'altres pro-e-ses puix de més su-blims em-pre-ses us al-ça-reu pa-la-dí.

COR

De l'excelsa Companyia gran Fundador, nostre cor en vós confia, sant Ignasi, i us envia l'himne ardent del seu amor.

ESTROFES

D'entre el militar bullici i les glòries de la terra, per més alta i noble guerra el Senyor us escollí: la ferida que us colpí fou començ d'altres proeses, puix de més sublimes empreses us alçàreu paladí.

Tot fugint de vostra casa per seguir la veu divina, vostres passos il·lumina la claror de Montserrat: aquí, en son palau sagrat, la Verge Bruna us espera i us cenyia riallera les armes del nou combat.

Ple de belles esperances i l'ànima delectosa, deixeu la muntanya airosa abrusat de sant ardor. No us esglaià, no, el rigor de la dura penitència si a la Divina Clemència aplaca el vostre fervor.

Aspra Cova manresana, amorosa estén els braços, que vers tú encamina els passos el pelegrí penitent;

des de l'alba al sol morent sos gemecs hi ressonaven, i els seus precés amunt pujaven fins al tron omnipotent.

Com una àliga que vola des de l'alta serralada, vostre esperit alçà volada en Rapte meravellós; com si hagués deixat el cos, cel endins es sublimava, i als vuit dies en tornava més fervent i lluminós.

No veieu com l'heretgia passeja sa faç impura i esquinça la vestidura del santíssim Redemptor? Alceu ben prest el penó d'una nova Companyia, que tingui Jesús per guia i la Creu per son blasó.

Vostre pit en foc esclata veient l'Església malmesa, i sortireu de Manresa a lluitar per l'honor seu; més resplendent que la neu enarboreu la senyera on un lema reverbera: A major glòria de Déu.

De llavors, amb vostres gestes empleneu la terra tota, i el vostre zel no s'esgota seguint de la Creu l'afront; l'amor de Crist que al pregon de vostra ànima s'arborà, és flama devoradora per encendre l'ample món.

Com un Pare estimadíssim els manresans us honoren; per xò reverents imploren la vostra protecció. Mireu-nos, o dolç Patró, des del cim de vostra glòria, i obteniu-nos la victòria en les lluites del Senyor.

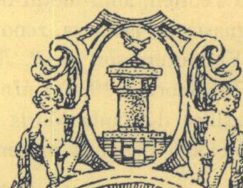
COR

De l'excelsa Companyia gran Fundador, nostre cor en vós confia, sant Ignasi, i us envia l'himne ardent del seu amor.

v El Senyor guià el just per bons [camins.
n I li mostrà el regne de Déu.

PREGUEM

O Déu, per a una major glòria del vostre nom, heu enfortit l'Església militant amb nova vigoria, gràcies a sant Ignasi. Feu que, lluitant sobre la terra amb el seu ajut i exemple, meresquem de ser coronats amb ell dalt del cel. Per Crist, nostre Senyor. — Amén.

SANT IGNASI DE LOYOLA, PATRO DE MANRESA

La devoció dels manresans a sant Ignasi de Loyola, “patró secundari de la Ciutat”, té un fonament històric ben remarcable: la presència del Sant a Manresa i la seva efectiva i afectiva convivència amb els nostres avantpassats.

De Montserrat davallà a Manresa, el dia 25 de març de l'any 1522: “Y en amaneciendo, se partió por no ser conocido, y se fue, no el camino derecho de Barcelona (...), mas desviose a un pueblo que se dice Manresa, donde determinaba estar en un hospital algunos días, y también notar algunas cosas en su libro, que llevaba él muy guardado y con que iba muy consolado.” (Copiem, sens traduir, de l'autobiografia ignasiana).

Instal·lat a Manresa, hi visqué deu mesos llargs. Aquesta estada de sant Ignasi, històricament tan documentada, és de gran relleu en el conjunt de la vida i l'obra del Sant, i també motiu de prestigi i fama per a la ciutat que l'acollí. Ignasi de Loyola considerà Manresa com una fita transcendental de la seva vida ascètica i apostòlica. Del sojorn manresà, digué que havia estat com un noviciat per a la seva vida de l'esperit; i de la ciutat en deia la seva “església primitiva”. Essent fill espiritual de la nostra terra, el bisbe Torras i Bages el proclamava: “Sant Ignasi de Montserrat i de Manresa”.

Del bon record i de la veneració per part dels manresans, són testimoni l'abundor de monuments erigits al culte i memòria del gran Compatrici adoptiu: la Santa Cova, les capelles del Rapte i de Sant Ignasi malalt, el Pou de la gallina, l'antic hospital de Santa Llúcia, les ermites de la Guia i de la Salut, les creus del Tort i de la Culla, etcètera. Ho és també, i amb un caràcter tot especial i solemne, el patronatge litúrgic acordat l'any 1622 —arran de la canonització del Sant— i suara novament ratificat per la S. Congregació de Ritus.

N'és també una prova vistent la composició —repetida i variada en diferents avinenteses— d'himnes, càntics i goigs a lloança de sant Ignasi. Com, per exemple, aquests que ara s'editen, amb motiu de la reobertura de la Casa d'Exercicis anexa al santuari ignasià de la Cova, renovada en la seva doble estructura material i espiritual. Els autors són el *P. Ramon Tarrats i Comaposada*, jesuïta manresà (nat en 1876 i mort el 1936) i *Mn. Josep M. Massana i Bach*, organista de la Col·legiata Basílica de Santa Maria de la Seu, que ha compost expressament la inspirada melodia per a la present edició commemorativa.

Josep M. Gasol, canonge de la Seu, arxiver i cronista de la Ciutat.